

 scrisori
remarcabile

compilație de
SHAUN USHER

Erotism

Scrisori remarcabile a luat naștere în 2009, odată cu lansarea site-lui lettersofnote.com, care celebrează corespondența de modă veche și a fost vizitat de peste 100 de milioane de ori. Primul volum din *Scrisori remarcabile* a fost publicat în octombrie 2013 și a fost urmat, în același an, de Letters Live, un eveniment în decursul căruia celebrități din întreaga lume citesc scrisori remarcabile în fața spectatorilor.

De atunci încoace, aceste două creații ale lui Shaun Usher s-au dezvoltat în paralel. *Scrisori remarcabile* a devenit un fenomen internațional, iar show-urile Letters Live au fost puse în scenă în spații emblematice precum Royal Albert Hall din Londra și sala de spectacole de la Ace Hotel din Los Angeles.

Puteți afla mai multe despre toate acestea pe site-urile lettersofnote.com și letterslive.com. De asemenea, puteți asculta edițiile audio ale noii serii de *Scrisori remarcabile*, citite de personalități carismatice care iau de obicei parte la show-urile Letters Live.

Pentru bucuria jocului

O scrisoare este o bombă cu ceas,
un mesaj închis într-o sticlă,
o incantație, un strigăt după
ajutor, o poveste, expresia unei
frământări, o porție de dragoste,
o cale de a crea o legătură
prin cuvinte. Această formă
simplă, genială și democratică
de artă rămâne o modalitate de
comunicare puternică și, în ciuda
oricărei revoluții tehnologice în
care ne-am afla, scrisoarea e un
lucru viu și, asemenea literaturii,
va supraviețui.

INTRODUCERE

Înainte să încep: dacă, din întâmplare, ești copil, te rog să închizi această carte și să i-o dai unui adult. Dacă ești adult, te rog să nu lași această carte la îndemâna copiilor, indiferent cât de pasionați ar fi să scrie scrisori. În schimb, îți pot sugera să le arăți câteva dintre titlurile mai potrivite vârstei lor din această serie, începând cu *Scrisori remarcabile: Pisici și Scrisori remarcabile: Părinți*.

Scrisori remarcabile: Erotism, dacă mai ai vreo îndoială, este o carte despre sex. Mai precis, este o explorare a sexului și a relației pe care o avem cu acesta, prin prisma umilei scrisori – o formă de corespondență care, având în vedere natura sa aparent privată, este perfect potrivită pentru a pune în discuție chestiuni așa de intime.

Atât modul de exprimare, cât și subiectele abordate în aceste scrisori sunt extrem de variate. Începem cu o scrisoare care cuprinde sfaturi de la o soră către alta, trimisă de antropologa Margaret Mead către sora ei mai mică, ce avusese recent prima ei experiență sexuală, și încheiem, două sute și ceva de pagini mai târziu, cu o misivă a compozitorului australian Percy Grainger, cu un limbaj sexual atât de lipsit de echivoc, încât se apropie de suprealism. Călătoria de la cea dintâi la ultima scrisoare este sinuoasă. Vei citi o pledoarie încărcată de durere a fondatoarei Mișcării Muncitorești Catolice către bărbatul cu care tânjea să-și împartă patul, dar rațiunile religioase o împiedicau; vei trece cu privirea peste cererea trimisă cândva unui membru al formației Rolling Stones de către o sculptoriță care își dorea să îi immortalizeze „spectaculosul“ instrument; una peste alta, sper să fii fascinat de schimbul de scrisori sincere între doi romancieri în care se discută despre „ultimul tabu sexual“.

Subiectele abordate fără pudoare în aceste pagini se referă la masturbare, prostituție, celibat, promiscuitate, incest, jucării sexuale, pornografie, BDSM, desfrânare, disfuncție erectilă și păduchi pubieni și au fost concepute cu uneltele de scris ale unor personalități precum: Anaïs Nin, Frida Kahlo, Martha Gellhorn, Mae West, Marcel Proust, Henry Miller, Dian Fossey și Georgia O’Keeffe. Într-adevăr, un amestec amețitor.

De când am început munca la acest volum, în 2019, am scotocit prin mii de scrisori, am răsfoit sute de cărți și am scormonit prin milioane de cuvinte și de expresii care declanșau anumite alarme pe motoarele de căutare, pentru a alcătui în cele din urmă selecția de față, fiind ferm convins că fiecare dintre scrisori își merită locul în această carte. Sper că nu mă vei contrazice.

Shaun Usher
2020

Scrisorile

SCRISOAREA 01

UN INSTRUMENT AL FERICIRII

Margaret Mead către Elizabeth Mead

11 ianuarie 1926

*La nivel mondial, Margaret Mead a fost considerată o antropologă de top a lumii occidentale mulți ani, în mare parte datorită *Coming of Age in Samoa*, o lucrare revoluționară și controversată, pe care a scris-o după o expediție de cercetare realizată în anul 1925. În carte, ea a căutat să aducă în prim-plan viața locuitorilor din Samoa și practicile sexuale relaxate ale adolescentelor samoane.*

Deși ulterior au fost contestate, descoperirile lui Mead au constituit o revelație pentru vremea respectivă și, de fapt, au fost recunoscute drept influențe pentru revoluția sexuală din anii 1960.

În 1926, la un an după ce a pășit pe insula Ta'ū din Samoa, Mead a aflat

*despre un altfel de emancipare sexuală,
mult mai aproape de casă: cea a surorii
ei mai mici, Elizabeth. Această scrisoare,
plină de sfaturi, reprezintă răspunsul ei.*

SCRISOAREA

Dragă Elizabeth, mi-am pus în minte să te pedepsesc scriindu-ți răspunsul în creion. Ești o scârbă că scrii cu creionul pe hârtie *roz* tocmai când ai de mărturisit ceva foarte important, ce ții neapărat ca eu să citesc. Să nu mai faci asta.

Mă bucur că mi-ai povestit despre ce s-a petrecut sub clar de lună, draga mea. Este genul de lucru care trebuia să se întâmple odată și-odată și ar fi putut să fie cu mult mai rău de atât. Din ce-mi spui, a fost un băiat drăguț, pe care îl placi, și nu ai de ce să fii îngrijorată. Sunt două lucruri pe care aș vrea să le ai în vedere... sau puțin mai multe. Fiorii pe care-i simți la atingerea altui corp sunt la fel de bineveniți și de legitimi ca aceia care te trec când mergi la operă. Doar că aceia de la operă sunt contopiți cu ideile tale despre

frumusețe, muzică și viață... și asta te face să simți că sunt lucruri bune și sacre. În același mod, tot ce este mai bun poate fi obținut din bucuriile pe care viața ni le oferă prin simțul tactil (sexul este în mare parte o chestiune ce ține de simțul tactil), atunci când asociem acele bucurii cu iubirea, respectul și înțelegerea.

Toate marile tragedii ale sexului se nasc din cauza alienării: o fată bătrână care refuză cu severitate să se gândească la sex până când, în cele din urmă, nu se mai poate gândi la nimic altceva – și o ia razna – sau bărbatul care trece din brațele unei desfrânate într-ale alteia, căutând doar senzații efemere, fără să dea prea mare importanță altor aspecte din viața sa. Este modul în care sexul – iar aici mă refer la prietenii deschise și plăcute cu reprezentanții ambelor sexe, precum și la relațiile amoroase potrivite cu bărbați – este legat de toate celelalte părți ale vieții

noastre, de aprecierea noastră pentru muzică, de afecțiunea pe care o avem față de copiii mici și, mai ales, de iubirea noastră pentru cineva și de apropierea pe care ne-o oferă expresia iubirii, a sensului pe care însuși sexul îl dă acesteia.

Trebuie să înțelegi că trupul tău îți oferă un instrument al fericirii și, chiar dacă trebuie să alegi cât se poate de riguros a cui atingere va face acel instrument să se înfioare și să cânte o mie de cântece frumoase, nu trebuie să crezi niciodată că este greșit să-l lași să cânte. Întrucât trupul tău a fost făcut să cânte la atingerea altuia, iar carnea însăși nu are înțelepciunea să aleagă. Spiritul din corp este cel care trebuie să fie aspru și să spună: „Nu, nu poți cânta la instrumentul meu prețios. Este adevărat că ar face-o pentru tine. Degetele tale se pricep de minune să cânte la un asemenea instrument, dar eu nu te iubesc, și nici nu te respect, iar corpul meu nu va cânta o

melodie pe care sufletul meu nu ar putea-o recunoaște.“ Dacă ții minte asta, nu vei ajunge nicicând să fii dezgustată. Orice atingere poate face să reverbereze acorduri delicate, dar este dreptul tău să alegi cine va cânta cu adevărat o melodie... Și, înainte de toate, să fii cât se poate de sigură de alegerile tale. Să dai o sărutare când doar o strângere de mână ar justifica dragostea din spatele ei... *Asta* îți poate lăsa un gust foarte amar pe buze.

Și, pe de altă parte, ce înseamnă să fii înnebunită după băieți. Încearcă să te gândești la băieți ca la orice om – unii oameni sunt drăguți, alții indiferenți –, nu ca la o clasă aparte. Nu ești înnebunită după *fete*, nu-i așa? Atunci, de ce ai fi înnebunită după *băieți*? Dacă un băiat este o *persoană* interesantă, îți va plăcea. Dacă nu este, atunci nu. Gândește-te la el mai întâi ca la un individ, și apoi ca la un băiat. E mult mai important ce fel de om

e decât faptul că îi aparține celuilalt sex – până la urmă, la fel sunt și alte sute de milioane de indivizi.

Sunt foarte mândră de felul în care gândești problemele pe care ți le scoate viața în cale și de felul în care le abordezi. Și mă consider privilegiată că mi-ai povestit despre ele. Mă bucur că ești fericită, draga mea.

Cu multă dragoste,
Margaret

SCRISOAREA 02

VEȘTI SUMBRE DESPRE LĂȚEI

Patrick Leigh Fermor către Enrica Huston

11 august 1961

Patrick Leigh Fermor a fost un erou de război și jurnalist englez, care a lăsat în urmă unele dintre cele mai cunoscute scrieri de călătorie ale vremurilor moderne, printre care amintim A Time of Gifts, o relatare convingătoare despre un voiaj de un an de la Rotterdam până în vechiul Constantinopol. Călătoria a avut loc în anul 1934, cu 43 de ani înainte de publicarea cărții.

Bucuria de a trăi și înclinația spre huzur ale lui Fermor erau bine-cunoscute, ducând de-a lungul anilor la aventuri cu femei din numeroase țări, printre care, în anii 1960, și cu balerina Enrica „Ricki“ Huston, care întâmplător era soția lui John Huston, regizorul de la Hollywood.

Prin august 1961, Fermor i-a scris în legătură cu o infestație pe care o contractaseră amândoi și de care își doreau să scape.

SCRISOAREA

The Mill House
Dumbleton

Draga mea Ricki,

Mii de mulțumiri pentru scrisoarea ta de la Paris și scuze pentru întârziere. Barbara și Niko au venit în weekend, iar eu a trebuit să merg la Londra după ce au plecat ei, ceea ce înseamnă că abia acum – marți seara! – m-am întors, nu pot lua expresul de Paris decât mâine-dimineață. La naiba, la naiba, la naiba.

De trei ori la naiba, într-adevăr, și de șase ori, și de o sută de ori, din nefericire! Mi-am luat angajamentul, abia de ieri, ca în acest weekend să mă dedic *mamei* mele la țară și sunt un fiu așa de neglijent și de zăpăcit, încât acum nu mai pot amâna nimic. [...]

Tânjesc să te văd și nu suport gândul că ești departe parcă de-un veac, departe de brațele mele. La naiba (de trei ori).

Ce să mai zic, vești sumbre despre LĂȚEI! *Oare* să fie vina mea? Să-ți spun de ce există această îndoială ciudată: [...] imediat ce m-am întors de la Atena la Londra, am fost brusc pus în alertă de ceea ce s-a *simțit* ca începuturile unor mișcări de trupe în zona inghinală, dar la o privire atentă, în așteptarea unei vederi aeriene a mobilizării generale, nu s-a observat nimic, nici măcar un cercetaș, un spion sau un călăreț mesager. Nedumerit, am privit și am așteptat, iar în curând până și senzațiile preliminare au dispărut, așa că, pe măsură ce zilele fericite de vară treceau una după alta, am presupus că incidentul, sau alarma falsă, e un fapt încheiat. În timpul acestei ușoare sperieturi, știind că din cauza tiraniei lunare nu putea fi de la tine, am presupus (și aici te rog să nu te

superi, că și așa sunt rușinat) că transferul trebuie să fi avut loc în urma unei întâlniri la Paris cu o veche prietenă care, îmi pare rău să te anunț, s-a încheiat cu o scurtă relație carnală, mai mult pentru *auld lang syne** decât din vreun motiv presant.

La primirea scrisorii tale, am făcut o analiză intimă și am răscolit prin tufiș, dar am găsit un teren ciudat de liniștit: poieni parfumate și tăcute, care nu au fost atinse niciodată de pașii invadatorilor. Toată treaba asta mă face să mă scarpin în cap, dacă pot să mă exprim așa. Dar pun pariu că necazul tău *vine* de la mine, pentru că lățeii din întreaga lume par să zboare spre mine ca fiii lui Israel spre sânul lui Avraam, ca și cum sunt un fel de Canaan ambulant. Am fost un adevărat martir pentru ei.

* „De dragul vremurilor apuse“. (În scoțiană, în original.)
(*N. trad.*)

Iată ce cred că s-a întâmplat. Un comando minuscul, bine ales, viclean și bine camuflat trebuie să fi aterizat în timp ce eram la Paris, iar apoi *a întins-o*, văzându-mă ca pe o rampă de lansare către lucruri mai bune și, când ai ajuns la o mică distanță, recunoscând de îndată adevărata calitate, a lovit în plin (cine nu ar fi făcut-o?), iar apoi s-a desfășurat în forță, părăsind primul cap de pod. Sau, cel puțin, așa cred! (Securitatea va fi întărită. Este posibil să fi lăsat totuși un agent secret care joacă un rol în așteptare...)

Mă întreb dacă am reconstituit corect faptele. Așa sper; n-ar putea fi altcineva în afară de mine. În același timp, dacă eu sunt vinovat, f.f. multe scuze. Există o pudră italienească minunată de care poți face rost în Franța, numită MOM* – un alt indiciu al unei societăți matriarhale –,

* În engleză înseamnă „mama“. (N. trad.)

care valorează greutatea ei în pulbere de aur. Este destul de trist să credem că desfătările lor sunt acum încheiate, că pădurea fericită (unde aş vrea să fiu, rătăcind meditativ) în care şi-au trăit sărbătoarea va rămâne în curând un crâng tăcut. Unde sunt toate glumele şi năzbâtiile lor? Tropotul picioarelor lor minuscule se va potoli. Şi-s păsările, liniştii, cununa.* Nu vorbi nimănui despre această faună personală. *Mom* este cuvântul potrivit, cititoare dragă. [...]

Atât deocamdată, draga mea Ricki, întrucât trebuie să mă urc în credinciosul meu automobil Standard Companion şi să ajung la poştă cu misiva, sperând şi rugându-mă să ajungă la tine la timp. Nu mai este nevoie să-ţi spun cât de dor îmi

* În original, „Bare ruined choirs“, vers din „Sonetul LXXIII“. *Vezi* William Shakespeare, *Sonete*, traducere de Gheorghe Tomozei, Pandora M, Târgovişte, 1996, p. 77. (*N. trad.*)

va fi de tine; știi bine că așa va fi. Acum nu numai luna, ci și soarele, și Grecia, la fel de bine, îmi sunt rivali și știu și eu ce aliați puternici sunt aceștia. Nu are rost să mă vait! Vom face un plan strălucitor când te întorci și vom vedea ce magie ne pregătește misteriosul Nord. Oricum, să fii binecuvântată de un miliard de ori, draga mea Ricki, și multă iubire, îmbrățișări și sărutări.

de la Paddy

*Senzația de intimitate transmisă
de aceste scrisori care ne dezvăluie
dorințe și spaime profunde este deseori
surprinzător de tulburătoare.*

THE GUARDIAN

Noua compilație a lui SHAUN USHER abordează, din perspective diverse, de la cea științifică la cea care revelează o dimensiune a misterului, unul dintre cele mai discutate, mai arzătoare și mai controversate subiecte: sexul. De la flirturi inocente și sfaturi în dragoste până la declarații fără perdea și scene interzise minorilor, aceste povești de alcov, din perioada Renașterii italiene până în prezent, vorbesc despre importanța și firescul sexualității.

Seria cuprinde scrisori expediate de: Anaïs Nin, Frida Kahlo, Marcel Proust, Mae West, J.M. Coetzee, Papa Pius al II-lea, Henry Miller, Georgia O'Keeffe și mulți alții.

CURTEA VECHE

